

Démonok - Urak és hercegek

A démoni hierarchiában a legfelsőbb helyeket a démonurak és démonhercegek foglalják el.

Démoni síkból - akár Elsődleges Anyagi Síkból - nem egyetlen egy létezik, hanem végtelen sok. Minden egyes ilyen sík különböző. Más a táj, mások a színék és mások az azt benépesítő közdémonok. Egy azonban közös bennük: minden Démoni Síkot egy Démonherceg ural. A Démonhercegek egymással igen laza kapcsolatban állnak. Néha háborúznak, néha szövetségeket kötnek. Ha az egyik esetleg szemet vetne egy másik herceg síkjára, az ellen gyakran összefognak és egyesült erővel törik le a hatalmát.

A Démonhercegek a közdémonok felett erejükkel és kimagasló képességeikkel uralkodnak. Ebben az adott síkon élő démonurak segítik őket.

A Démonurak, erejüket tekintve, igen közel állnak a Démonhercegekhez. A különbség mindössze annyi, hogy a Démonherceg uralkodik. Nemegyszer volt már arra példa, hogy egy Démonúr föllázadt hercege ellen és könyörtelenül lemészárolta, hogy azután ő vehesse át a helyét. A legtöbb Démonherceg így került hatalomra. Sokszor előfordul olyan is, hogy több Démonúr összefog a herceg ellen és együttes erővel döntik meg a hatalmát. Ilyenkor azonban újabb pusztító háborúk következnek, mivel a valaha volt szövetségesek közül csak egy uralkodhat. Ha kiderül, ki a legerősebb közülük, az általában

seregével lemészároltatja a többit, nehogy később ellene forduljanak. Bármit tesz is a démoni uralkodó, mindig akad újabb jelentkező, aki a trónjára áhítozik és előbb-utóbb meg is kaparintja azt. Éppen ezért a Démoni Síkokat szinte soha nem szűnő, pusztító háborúk dúlják.

Ezekhez a démoni csatározásokhoz ritkán van köze az egyszerű halandóknak, tekintve, hogy még a legegyszerűbb közdémonok harci képességei is jóval fölülmúlják az átlag emberi értékeket. A Démonurak és Démonhercegek ugyan képesek pusztá akarattal térkaput nyitni akár egy másik létsíkra is, mégis ritkán kerülnek kapcsolatba a Belső Síkokkal. Az egyetlen kivétel talán a megidézésük. Ilyenkor - legyenek akár leghatalmasabb hercegek - nincs más választásuk, meg kell jelenniük megidézőjük előtt. Természetesen egyetlen démon se szereti, ha megidézik, de a gyertya és rajta keresztül a pusztulás fenyegetése kényszeríti őket.

Démonurakat és -hercegeket idézni nagy vakmerőség. Kevés halandónak van egyáltalán csak közelítő fogalma, hogy ezek a rettenetes lények mire képesek. Egyes tudósok és varázslók éveket szentelnek a démonok behatóbb tanulmányozásának. A Demonológiában jártas varázslók birtokában vannak a tudásnak, mely segítségével akár Démonherceget is

idézhetnek, ám mégis ritkán teszik, mert pontosan tudják, milyen veszélyekkel jár.

A megidézett Démonúr ha csak teheti, idézője ellen fordul. Gyakran nem ő maga támad a varázslóra, hanem térkaput nyit és szolgálait hívja segítségül. Ha a varázsló gondol is arra, hogy a meidézett démont varázskörök segítségével bebörtönözze, a démon által hívott többi démon azonban nem a körben fog megjelenni, hanem a varázsló mellett. Akármilyen ravasz is legyen a varázsló, a megidézett nem nyugszik, míg nem talál egy apró rést a védelmén - akkor pedig lecsap. Többször előfordult már óvatlan halandókkal, hogy magukat hatalmasnak gondolván egy Démonurat idéztek meg, és hajtottak szolgálatukba. A démonnak nem volt ideje a varázsló ellen fordulni, végrehajtotta hát a rá kiszabott feladatot. Ezekután megidézője a mágikus gyertyát kinyújtotta az idéző pentagrammából, amitől a démon azonnal a saját létsíkjára került. Nem számolt azonban azzal, hogy a Démonurak maguk is képesek térkapuk nyitásával a Síkok között közlekedni. Ennek megfelelően a bosszútól fűtött démon saját akaratából visszatér az idézés helyszínére és végez a meggondolatlan varázslóval.

Azt gondolhatná az egyszerű, emberi elme, hogy a démon elpusztítása megoldás a kérdésre. A varázslónak mindössze el kell fűjnia az idéző mágikus gyertyát, és a démon porrá omlik össze. Lelke nem lévén, ez számára a teljes megsemmisülés, a létezés megszűnése. Az elpusztított Démonúr halálát viszont hercege fogja megtorolni. A Démonherceg valószínűleg nem tűri tétlenül hű támogatójának elpusztítását. Más a helyzet, ha valaki egy megidézett Démonherceget pusztít el. Amint alattvalói megérik hiányát, azonnal kitör a háború a trónért. A többi Démonherceg viszont valószínűleg bosszút áll, hiszen egy olyan varázsló, aki elpusztította egy társukat, komoly fenyegetést jelent számukra is.

Bármekkora veszélyt hordoz is a démonok megidézése, mindig akadnak olyan vakmerőek, akik az alvilági hatalmakhoz fordulnak segítségért.

A fentiekből kiviláglik, hogy a démonok idézése a karakterek számára is ezer veszéllyel terhes. A gondos KM csak akkor engedheti, hogy játékosai közdémonnál erősebb alvilági lényt idézzenek, hi igen alapos indokuk van rá. Még így is jól teszi, ha előtte alaposan tájékozódik a megidézendő démon képességeiről. Néhány különleges esetben - ha a KM úgy ítéli - a démon eláll a bosszútól. Ilyen kivételes eset lehet, ha a démon kap cserébe valamit.

Ha a fenti figyelmeztetések ellenére egy karakter - vagy éppen a KM egy NJK képében - úgy dönt, hogy megidéz és Démonurat vagy - herceget, álljon itt egy példaként. A KM megteheti, hogy saját maga dolgoz ki Démonurakat, de tegye ezt tekintettel arra, hogy a Démonurak jóval erősebbek a közdémonoknál, ám hatalmuk meg sem közelítheti az isteneket.

?

Szerző: ismeretlen

Forrás: Atlantisz

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikk a Guru magazin 94/1. szám Rúna mellékletének 2. oldalán Bestiárium című írás kivonata (az ott szereplő Ligeroe nevű démon nélkül), forrás vagy eredeti szerző feltüntetése nélkül.

